

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1074/2024
01.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Јовановића и др, због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Јовановића - адвоката Душка Вилотијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-123/19 од 07.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-153/23 од 05.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Јовановића - адвоката Душка Вилотијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-123/19 од 07.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-153/23 од 05.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К-123/19 од 07.11.2022. године у ставу I окривљени Марко Јовановић, поред осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 11.01.2019. до 20.02.2019. године и од 10.03.2020. до 06.04.2020. године и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року, суд ће заменити новчану казну казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у ставу првом изреке првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-153/23 од 05.07.2023. године делимично је усвојена жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-123/19 од 07.11.2022. године преиначена само у делу одлуке о казни затвора, тако што је Апелациони суд окривљеног Марка Јовановића, поред осталих, због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.01.2019. до 20.02.2019. године и од 10.03.2020. до 06.04.2020. године и задржао као правилно утврђену новчану казну од 200.000,00 динара, а коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора, док је у преосталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и жалба браниоца окривљених АА, Марка Јовановића и ББ – адвоката Душка Вилотијевића одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Марка Јовановића - адвокат Душко Вилотијевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку или исте преиначи и окривљеног Марка Јовановића ослободи од оптужбе.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1.ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Марка Јовановића као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП коју образлаже наводима да је првостепени суд нашао да се ради о кривичном делу, иако се у конкретном случају ради о грађанско-правној ствари.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини. Тежи облик овог кривичног дела из става 4. постоји онда када је делом из става 1. и 2. прибављена имовинска корист или нанета штета у износу који прелази 1.500.000,00 динара.

Из изреке побијане првостепене пресуде произлази да су окривљени Марко Јовановић, АА и ББ у временском периоду од неутврђеног дана 2014. године до 05.06.2014. године у ..., по претходном договору и заједничким деловањем у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довели у заблуду оштећеног ВВ и тиме га навели да на штету своје имовине преда новац у укупном износу од 42.000 евра у динарској противвредности од 4.957.720,00 динара, при чему су били у стању да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, на тај начин што је окривљени АА користећи фалсификовану личну карту са својом фотографијом и личним подацима оштећеног ГГ, коју му је набавио окривљени ББ, лажно се представљајући као власник стана у улици ... број .. у Служби за катастар непокретности у Крагујевцу извадио доказ о власништву, лист непокретности на име оштећеног ГГ, након чега је посредством агенције за некретне огласио по цени од 45.000 евра, ступио у контакт са оштећеним ВВ, који је после разгледања стана изразио интересовање да стан купи, о чему је окривљени АА обавестио окривљеног Марка Јовановића, па је окривљени АА цену стана снизио на 42.000 евра да би затим, лажно се представљајући као ГГ, показао на увид оштећеном ВВ доказе о својини и то уговор о купопродаји који је наводно закључио са Стамбеном задругом „Напредак“ и извод из листа непокретности, а потом на инсистирање власника агенције од окривљеног Марка Јовановића преузео фалсификовану сагласност за продају на име супруге власника стана ДД, наводно оверену у Првом основном суду у Београду под пословним бројем Ов I 12560/2014, коју је, као и фалсификовану личну карту, набавио окривљени ББ, а након чега је са оштећеним ВВ дана 05.06.2014. године отишао у Основни суд у Крагујевцу где је оверио уговор о купопродаји непокретности Ов 7391/14 и од оштећеног ВВ примио новац у износу од 42.000 евра, а оштећеном предао кључ, одакле је отишао у ресторан „Палисад“ где је новац заједно са документима у вези стана предао окривљеном Марку Јовановићу који је као накнаду за обављени посао предао износ од 4.000 евра, а били су свесни свог дела, хтели његово извршење, као и да је њихово дело забрањено.

По налажењу Врховног суда, у изреци наведене пресуде поред субјективних обележја кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, описана су и сва објективна обележја овог кривичног дела, а међу њима и радња извршења - лажно приказивање чињеница да су власници непокретности која је била предмет купопродајног уговора чиме су оштећеног ВВ довели у заблуду да им на име купопродајне цене преда новац у износу од 42.000 евра (4.857.720,00 динара). Предузимајући заједнички радње наведене у изреци пресуде, у складу са претходним договором, окривљени су кривично дело извршили као саизвршиоци у смислу члана 33. КЗ, обзиром да је код свих окривљених постојала свест о заједничком учествовању и подела улога у извршењу дела у намери да себи прибаве противправну имовинску корист која прелази износ од 1.500.000,00 динара, а у изреци пресуде су описане радње свих окривљених у реализацији њиховог договора.

У конкретном случају у изреци првостепене пресуде је описана и наведена радња извршења као објективни елемент кривичног дела из члана 208. став 1. КЗ, односно чињенице које чине довођење у заблуду а које су у конкретном случају навеле оштећеног ВВ да на штету своје имовине нешто учини, а то је да окривљеном АА преда износ од 42.000 евра.

Радња довођења или одржавања у заблуди представља криминалну активност која однос између уговорног правног посла разликује од простог испуњења односно неиспуњења уговорних обавеза и чини га кривичним делом.

Према томе, чињенични опис наведеног дела садржи сва законска обележја кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па Врховни суд, супротно наводима захтева, налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости у делу у којем бранилац износи сопствену оцену изведених доказа – уговор о купопродаји непокретности Ов 739/14 и генезу парничног поступка П 2806/17 пред Основним судом у Крагујевцу, обзиром да на тај начин бранилац суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић